

[Ole Espersen]

te, god grund til at tro, at nu sker der noget. Det er faktisk efter den frist, regeringen satte for sit eget forslag, 4-5 måneder siden, dette forslag skulle være kommet. Det kommer først i dag.

Vi er glade for at kunne konstatere, at vi har medvirket til, at det kommer, og at vi formentlig har medvirket til og fremover vil kunne medvirke til, at Folketinget i bred enighed vedtager en effektiv og omfattende gældssanering, der ikke lægger vægt på tal, der kun har værdi på papiret – tal, der for den enkelte kan være uhyre belastende, selv om de kun er det papir værd, de er skrevet på – men virkelig prøver at gå til roden i denne sag og i løbet af nogle ganske få måneder får gjort det helt klart for dem, der er ramt, at deres gældsbyrder, som er håbløse, nu alligvel bliver fjernet.

Jeg siger tak for tilslutningen og mener, at vi sammen dér, hvor vi nu finder ud af at arbejde med disse problemer – der kan jo blive tale om flere udvalg – må gøre os uma-ge for, at sagen bliver behandlet så hurtigt som overhovedet muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Forhandling om redegørelse nr. R 11:

Energiministerens energipolitiske redegørelse og redegørelse om Dansk Olie og Naturgas A/S m.v. 1986 af 27. november 1986.

(Redegørelsen anmeldt 27/11 86. Redegørelsen givet 27/11 86. Beslutning om forhandling 2/12 86).

Forhandling

Poul Nielson (S):

På side 4 i ministerens efter min opfattelse udmærkede redegørelse – nogle har sagt, at den er blodfattig, men den drejer sig jo også om energipolitik og ikke om så meget andet – er han inde på udviklingen i undergrunden. Der står: »... den fremskyndede vurderingsaktivitet efter 1981-aftalen har ført til en meget betydelig afklaring af indvindingsmulighederne for en række nye fund.«

Det er en beskrivelse, som vel nok er lidt beskeden i forhold til, hvad disse regler egentlig har betydet, for det er jo i meget høj grad også spørgsmålet om en række meget gamle fund, hvis afklaring reglerne har kunnet fremskynde, og faktisk er det fund, der diskuteres mest, det ældste overhovedet i Nordsøen, ikke bare på dansk område, men i det hele taget i Nordsøen. Vi kan i denne måned fejre det festlige 20-års jubilæum for Annefundet, der meget betegnende har skiftet navn til Kraka, og hvis der skal være nogen idé i de navne, felterne får, er det meget dækkende, at det netop er denne lidt uklare fremtoning, vi her har for os.

Det, der er problemet med Kraka og Igor og også med andre fund, er, at man kan have en mistanke om, at staten under denne regering har accepteret kommercialitetserklæringer fra bevillingshaverne, hvis indhold ikke har været klart. I det brev, ministerens forgænger den 11. april 1985 sendte til Folketingets energiudvalg om kommercialitetsvurderingerne – kaldte man det – for Kraka og Igor, står der, at Energiministeriet vil bede Styrelsen om at vurdere materialet og herunder indhente de yderligere oplysninger m.v., der måtte være fornødne. Men det, bevillingshaveren skal, er at sige ja eller nej til, om feltet er kommercialt på det tidspunkt, fristen fastsætter, og jeg tror, at en uklarhed på det punkt kan være baggrunden for, at vi i dag med disse felter mere har at gøre med bevaringsplaner end med indvindingsplaner.

Eksempelvis er det fremme i offentligheden, at ved Igor, som drejer sig om naturgas, har man baseret indvindingsplanen og allerede i 1985 baseret kommercialitetserklæringen på, at man kunne få en tilfredsstillende kontrakt om gassalget. Jeg må sige, at hvis det skal gøres til et problem, staten skal involveres i, må staten også have krav på at få en direkte indflydelse på dette spørgsmåls håndtering. Hvis der skal være sammenhæng i tingene, beder A. P. Møller altså her om, at